

ภาษาไทย

หนังสือ

กาญจนา หาสิตะพันธ์. "การควบคุมคน英勇". ใน ชุมทางวิชาการ, หน้า 193-201.

กรมสามัญศึกษา: โรงพิมพ์สหกรณ์การข่ายล่ง, 2510.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2524.

_____. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2529.

ดวงเดือน พันธุ์มนawi. พุทธิกรรมศาสตร์: จิตวิทยาจริยธรรม และจิตวิทยาภาษา. 2 เล่ม
พิมพ์ครั้งที่ 2 พระนคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

ประคอง กรรมสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพุทธิกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงแก้ไข).
ปฐมธานี: บริษัทศุนย์หนังสือ คร.ศรีส่งฯ, 2528.

พจน์ สะเพียรชัย. "ลักษณะของการศึกษาในระบบสังคมไทยที่กำลังเปลี่ยนแปลง." ใน
พัฒนาวัฒนธรรม, หน้า 71-77. พจน์ สะเพียรชัย, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร:
กรุงสยามการพิมพ์, 2516.

วิชาการ, กรม. แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย. พระนคร: กรมวิชาการ, 2524.

สมโภช์ เอี่ยมสุภาษิต. "ลักษณะของการบันทึก และวิธีการบันทึกพุทธิกรรม." ใน การปรับ
พุทธิกรรม, หน้า 10-19. สมโภช์ เอี่ยมสุภาษิต, บรรณาธิการ. กรุงเทพ
มหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2526.

สุชา จันทน์เอม และสุร้างค์ จันทน์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. พระนคร: สำนักพิมพ์แฟร์พิทยา,

2520.

อนุมาณ ราชอน, พระยา. ชาติ-ศาสนา-วัฒนธรรม. พระนคร: สำนักพิมพ์บรรณาการ,

2516.

อรทัย ชื่นบุญย์. จิตวิทยาเกี่ยวกับโรคจิต โรคประสาท และความผิดปกติทางเพศ.

กรุงเทพมหานคร: กรุงสยามการพิมพ์, 2518.

บทความและเอกสารอื่น

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. "แผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 5 พุทธศักราช 2525-2529." ประชาบาล. 12 (กรกฎาคม 2523): 12.

จงจัรัส แจ่มจันทร์. "การศึกษาพุทธกรรม เชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนนทบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.

จิรา เฟ้าทรัพย์. "การศึกษาทัศนคติของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีต่อการอบรม เลี้ยงคุกของบิค่า บาร์บารา." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตศринครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2520.

จีรวรรณ วิรชกุล. "การศึกษาพุทธกรรม เชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดชลบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 2524.

ตนัย งามนานะ. "ความรู้สึกรับผิดชอบ ความอยากรู้อย่างเห็น แล้วแรงจูงใจให้ล้มถูกของนักเรียนที่ได้รับการอบรม เลี้ยงคุกแบบปล่อยปละละ เลยกันแบบเอากำใจใส่ เกินไป." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศринครินทร์วิโรฒประสานมิตร, 2518.

ดวงเดือน พันธุวนานวิน และ เพ็ญแข ประจำปัจจันนิก. "แนวทางการวิจัยการประเมินศึกษาเพื่อพัฒนาจิตลักษณะของเด็กไทย." การวิจัยการศึกษา. 8 (มิถุนายน 2521):

12-19.

ดวงเดือน พันธุ์วนนาวิน และ เพ็ญแข ประจำปีจันทีก. "จริยธรรมของเยาวชนไทย."

รายงานการวิจัย ฉบับที่ 21 สถาบันวิจัยพุทธกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิจัย
ประจำปี 2520.

เศษ วิโย. "การศึกษาเบรี่ยน เทียบพัฒนาการค้านการสูดให้เหตุผล เชิงจริยธรรมของเด็ก
นักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรม เลี้ยงดูค่าต่างกัน." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิจัย ประจำปี 2522.

พิพิธสุดา นิลสินธุ. "ความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการทางจริยธรรมกับการอบรม เลี้ยงดูเด็ก
ก่อนวัยเรียนในเชคกรุงเทพฯ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์ ประจำปี 2523.

น้อยนัย แสงแคน, แผนก. "แผนพัฒนาเมืองพัทยา (ฉบับร่าง)." ชลบุรี: สำนักปลัด เมือง
เมืองพัทยา เมืองพัทยา กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2529.

นิทรา วรรณะ. "การศึกษาพุทธกรรม เชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขต
กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.

นัญชาร แก้วส่อง. "การเบรี่ยน เทียบพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคม เมือง และ
ชนบทที่มีการอบรม เลี้ยงดู และแบบคิดค่าต่างกัน." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ ประจำปี 2522.

บัณฑิต พัด เย็น. "การศึกษาพุทธกรรม เชิงจริยธรรมของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน
จังหวัดสมุทรสาคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ ประจำปี
ประจำปี 2527.

บัณฑิตา ศักดิ์อุดม. "ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรม เลี้ยงดูเด็ก กับความมีวินัยในตน เอง ตาม
การรับรู้ของนักเรียน." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ประสม เล็กสวารส์. "ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรม เลี้ยงดูเด็ก การฟังผู้อื่น พฤติกรรมด้าน
ความเป็นผู้นำ และความรู้สึกรับผิดชอบ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์ ประจำปี 2517.

วารินทร์ บ่วงสุวรรณ. "ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรม เลี้ยงดู แบบให้ความรักและแบบควบคุม กับความเอื้อเพื่อ และวินัยทางสังคม." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517.

วิชาการ, กรม. "แนวทางในการพัฒนาจริยธรรมไทย;" การประชุมทางวิชาการ เกี่ยวกับจริยธรรมไทย 22-27 มกราคม กรุงเทพมหานคร. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2523.

วิวาร์ มูลสถาน. "ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรม เลี้ยงดู และความมีวินัยในตน เอง."

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522.

สมบ สักขะ. "การศึกษาและพัฒนาจริยธรรมไทย." การวัดผลการศึกษา. ๓ (กันยายน - ธันวาคม 2525) : 29-57.

สมโชค ผุณรวม. "ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อสัคย์กับความรู้สึกรับผิดชอบ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.

สมพงษ์ ติราพัฒน์. "ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรม เลี้ยงดู ความเชื่อขึ้นในตน เอง และความรู้สึกรับผิดชอบ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517.

ภาษาอังกฤษ

Books

Ausubel, DaVid P. Ego Development and the Personality Disorders.

New Youk: Grune & Stratton, 1965.

Brant, R.M. Studying Behavior in Natural Setting. New York: Holt.

Rinehart and Winston, 1972.

Breckenridge, M.E. Child Development. London: W.B. Sounders. Co, 1955.

Brown, Roger. Social Psychology. New York: Free Press, 1965.

DaDavid, Phillip. "Application of Behavioral Principles Classroom Settings." in An Empirical Basis of Change in Education, PP. 25-27. Chicago: Wesler C. Becker Science Research Associates, 1971.

Hall, Calvin S, and Lindzey, Gardner. Theory of Personality. New York: John Wiley & Sons, 1970.

Hurlock, E.B. Adolescent Development. 2nd. Ed. New York: McGraw-Hill Book Company, 1956.

Hurlock, E.B. Child Development. New York: McGraw-Hill Book Company, 1964.

IrWin, D. Michelle. Observational Strategies for Child Study. New York: Holt, 1980.

Jersild, Arthur T. Child Psychology. 6thed. New York: Prentice-Hall, 1968.

Kohlberg, L. "Stage and Sequence: The Cognitive-developmental approach to socialization." in Handbook of Socialization Theory and Research, PP. 3 . Chicago: Rand McNally, 1969.

Leonard, Charles W. Why Children Misbehave. Science Research Associates, 1952.

Medley, D.M., and Mitzel, H.E. "Measuring classroom behavior by systematic observation." in Handbook of Research in Teaching Skokie, III. Rand-McNally, 1963.

Mussen, Paul H., and others. Child Development and Personality. 3 rded. New York: Harper & Row, 1969.

Peck, R.F., and Havig hurst, R.J., Child Development and Personality.

New York: John Willey & Sons, 1963.

Sears, R.R., Maccoby, E.E., and Leving H. Patterns of Child Rearing.

New York: Peterson Row and Company, 1957.

Seriakov, G.V., and Fritz, R. Discipline for today's children and Youth. National Education Association, 1955.

Siedman, Jerome M. The Child: A Book of Reading. New York: Rinchart and Winston, 1962.

Smart, Mollie S., and Smart, Russell C. Child Development and Relationships. New York: Macmillan, 1967.

Symonds, Percival Mallon. The Psychology of Parent-Child Relationship.

New York: Appleton Century, 1939.

Watson, R.I. Psychology of the Child. Second Edition. John Willy & Son, 1959.

Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. New York: Mc Graw-Hill Book Co., 1970.

Wright, H.F. "Observational Child Study." in Hand book of Research Method in child Development. PP. 71-139. P.H. Mussen.

New York: Wiley, 1960.

Articles and Others.

Doyle, Marion Wede. "Citizenship Begins in the Home." Journal of the Association For Childhood Education International.
37(8) (April 1961): 361.

Frick, T., and Semmel, M.I. "Observer Agreement and Reliabilities of classroom observational Measures." Review of Educational Research. (Winter 1978): 171.

Hogan, R. "Moral Conduct and Moral Character : A Psychological Perspective." Psychological Bulletin. 79(1973): 217.

Shoban, E.J. "The Assesment of Parental Attitude in Relation to Child Adjustment." Journal of Psychology. 19(1950): 148.

ศูนย์วิทยบริพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยบรังษยการ
วุฒิลังการณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

สูตร สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวกลาง เสขคณิต
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. สูตรความเที่ยงแนบวิธีของครอนบากอัลฟ่า
4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว
5. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง

ศูนย์วิทยบรังษย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สูตร สติติที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวกลางเลขคณิต

$$\text{สูตร } \bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} คือ ตัวกลางเลขคณิต

$\sum x$ คือ ผลรวมของคะแนน

N คือ จำนวนคะแนนทั้งหมด

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\text{สูตร } S.D. = \sqrt{\frac{\sum x^2}{N} - (\frac{\sum x}{N})^2}$$

เมื่อ S.D. คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$\sum x^2$ คือ ผลรวมของกำลังสองของคะแนน

$\sum x$ คือ ผลรวมของกำลังสองของคะแนน

N คือ จำนวนคะแนนทั้งหมด

3. สูตร สำหรับคำนวณหาความเที่ยงแบบวิธีของครอนบาก อัลฟ่า

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{K}{K - 1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ α คือ สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม

K คือ จำนวนข้อกระทงในแบบสอบถาม

$\sum s_i^2$ คือ ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนในข้อกระทงแต่ละข้อ

s_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบสอบถามทั้งฉบับ

4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

Source of Variances	df	SS	MS	F
Among groups	$k - 1$	SS_a	$MS_a = SS_a/(k-1)$	$F = \frac{MS_a}{MS_w}$
Within groups	$(N-1) - (k-1)$ = $(N-k)$	$SS_w = SS_t - SS_a$	$MS_w = SS_w/(N-k)$	
Total	$N - 1$	SS_t		

สูตรคำนวณหา Sum of Square

$$SS_a = \frac{a^2}{n_A} + \frac{b^2}{n_B} + \frac{c^2}{n_C} + \dots - \frac{T^2}{N}$$

$$SS_w = SS_t - SS_a$$

$$SS_t = \sum X_{A_i}^2 + \sum X_{B_i}^2 + \sum X_{C_i}^2 + \dots - \frac{T^2}{N}$$

A, B, C หมายถึง คนแต่ละกลุ่ม

i หมายถึง 1, 2, 3, ..., n

X หมายถึง คะแนนติด

a, b, c หมายถึง คะแนนรวมของกลุ่ม A, B และ C ตามลำดับ

SS_a หมายถึง ผลรวมของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนของคะแนนเฉลี่ยในทุกกลุ่มจากตัวกลางเลขคณิต

SS_w หมายถึง ผลรวมของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนภายในกลุ่ม

SS_t หมายถึง ผลรวมของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนของคะแนนแต่ละคนจากตัวกลางเลขคณิต

5. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง

Source of Variances	df	ss	MS	F
Among groups	$df_a = (rc-1)$	ss_a		
Between row	$df_r = (r-1)$	ss_r	MS_r	$\frac{MS_r}{MS_w}$
Between column	$df_c = (c-1)$	ss_c	MS_c	$\frac{MS_c}{MS_w}$
Interaction	$df_{int} = (r-1)(c-1)$	$ss_{int} = ss_a - ss_r - ss_c$	MS_{int}	$\frac{MS_{int}}{MS_w}$
within groups	$df_w = (N-rc)$	$ss_w = ss_t - ss_a$	MS_w	
Total	$df_t = (N-1)$			

สูตรคำนวณหา Sum of Square

$$ss_a = \frac{(\sum X_{Aa})^2}{n_{Aa}} + \frac{(\sum X_{Ba})^2}{n_{Ba}} + \dots + \frac{(\sum X_{Ab})^2}{n_{Ab}} + \dots$$

$$+ \frac{(\sum X_{Cb})^2}{n_{Cb}} - \frac{T^2}{N}$$

$$ss_w = ss_t - ss_a$$

$$ss_r = \frac{R_a^2}{n_a} + \frac{R_b^2}{n_b} - \frac{T^2}{N}$$

$$ss_c = \frac{T_A^2}{n_A} + \frac{T_B^2}{n_B} + \frac{T_C^2}{n_C} - \frac{T^2}{N}$$

$$\text{เมื่อ } n_A = n_{Aa} + n_{Ab}$$

$$n_B = n_{Ba} + n_{Bb}$$

$$n_C = n_{Ca} + n_{Cb}$$

$$SS_{int} = SS_a - SS_r - SS_c$$

X หมายถึง คะแนนในแต่ละรายการ

A, B, C หมายถึง การอบรมเลี้ยงคุณประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกว่าเดิม

แบบปล่อยปละละเลย

a, b หมายถึง เพศชาย และเพศหญิง

x_{Aa_1} หมายถึง คะแนนของคนที่ 1 ในเพศชาย และได้รับการอบรมเลี้ยงคุณประชาธิปไตย

x_{Ab_1} หมายถึง คะแนนของคนที่ 1 ในเพศหญิง และได้รับการอบรมเลี้ยงคุณประชาธิปไตย

x_{Cb_1} หมายถึง คะแนนของคนที่ 1 ในเพศหญิง และได้รับการอบรมเลี้ยงคุณประชาธิปไตย

R_a, R_b หมายถึง คะแนนรวมในแต่ละแคว หรือคะแนนรวมของคนในแต่ละเพศ

ตามการอบรมเลี้ยงคุหั้ง 3 แบบ

T_A, T_B, T_C หมายถึง คะแนนรวมในแต่ละส่วน หรือคะแนนรวมของคนทุกเพศ

ในแต่ละแบบของการอบรม เลี้ยงคุณ

T หมายถึง คะแนนรวมทั้งหมด หรือ ΣX

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา สุวรรณ์ เขตนิยม อ่าจารย์ประจำภาควิชาวิจัยการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ดร.ชูศักดิ์ ขัมกลิขิต

นักวิชาการสอน 7 สำนักงานทดสอบ
ทางการศึกษา กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

3. อาจารย์ สุพัคตร์ พิมูลย์

ศึกษานิเทศก์ ฝ่ายวัฒนธรรม เอกการศึกษา ๙

4. อาจารย์ วาสุกรี รัชชฎล

หัวหน้างานติดตามและประเมินผลแผน
และโครงการ กองนโยบายและแผน
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ

5. อาจารย์จิตรียา ไชยศรีพรหม

นักวิชาการสอน ๖ สำนักงานทดสอบ
ทางการศึกษา กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

6. อาจารย์เอี่ยม โคงญะเลี้ยง

นักวิชาการสอน ๘ สำนักงานทดสอบ
ทางการศึกษา กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

7. อาจารย์ พันธ์มีร์ วิทโค

นักวิชาการศึกษา กองวิจัยทางการศึกษา
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ภาคผนวก C

1. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู และ
2. แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม
3. คู่มือการบันทึก การสังเกต

ศูนย์วิทยบรหพยากร
วุฒาลักษณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความรู้สึกของนักเรียน ที่มีต่อการอบรม เลี้ยงคุขของพ่อแม่ แต่ละข้อไม่มีคำตอบถูกหรือผิด คำตอบที่ดีที่สุดคือ คำตอบที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน

การทำแบบสอบถาม

ข้อความ (o) พ่อแม่ค่า หรือ ศิษย์นักเรียนต่อหน้าคนอื่นทำให้นักเรียนรู้สึกอับอาย

เมื่ออ่านข้อความนี้แล้วก็พิจารณาความรู้สึกของนักเรียนว่า มีความรู้สึกตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากน้อยเพียงใด สมมุติว่าข้อความนี้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด นักเรียนก้าเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องมากที่สุด ดังตัวอย่าง

จริงมาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปานกลาง	จริง บ้าง	ไม่จริง เลย
(o) พ่อแม่ค่าหรือศิษย์นักเรียนต่อหน้าคนอื่นทำให้นักเรียนรู้สึกอับอาย	✓			

ข้อสังเกตในการตอบ

1. ควรก้าเครื่องหมาย ✓ ลงในกระดาษคำตอบให้ตรงกับข้อที่อ่านในแบบสอบถาม ข้อนี้นั่ง ๆ นักเรียนจะกดได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น
2. ขอให้ตอบให้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนที่เกิดขึ้นครั้งแรก ไม่ควรคิดข้อใดข้อหนึ่งนานเกินไป
3. คำตอบของนักเรียนจะเก็บไว้เป็นความลับ และไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อนักเรียน ไม่ว่าทางตรง หรือทางอ้อม

จริงมาก ที่สุด	จริง มาก	จริง บ้าง	จริง บ้าง	ไม่จริง เลย
<p>1. นักเรียนไม่เคยมีความลับกับพ่อแม่</p> <p>2. นักเรียนรู้สึกว่าตนเองถูกกดขี่</p> <p>3. นักเรียนรู้สึกว่าเหว่เมื่อขาดเพื่อน</p> <p>4. พ่อแม่มักตักเตือนนักเรียนก่อนการลงโทษ</p> <p>5. พ่อแม่ไม่ห่วงนักเรียนแม้ในสิ่งที่ควรห่วง</p> <p>6. นักเรียนรู้สึกน้อยใจที่พ่อแม่ควบคุมมากเกินไป</p> <p>7. พ่อแม่ค่อยจับผิดนักเรียนเสมอ</p> <p>8. นักเรียนต้องการให้พ่อแม่สนใจมากกว่านี้</p> <p>9. พ่อแม่รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนเสมอ</p> <p>10. พ่อแม่มักจะคำแนะนำที่นักเรียนทำเสมอ</p> <p>11. นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจเมื่อไปไหนกับพ่อแม่</p> <p>12. พ่อแม่จะตอบให้หายข้องใจถ้านักเรียนชักถาม</p> <p>13. พ่อแม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียนเป็นอย่างดี</p> <p>14. นักเรียนรู้สึกว่าในบ้านมีกฎเกณฑ์มากเกินไป</p> <p>15. พ่อแม่นอนหมายงานที่นักเรียนพอจะทำได้บ้าง</p> <p>16. พ่อแม่ชอบยุ่งเรื่องส่วนตัวของนักเรียน</p> <p>17. พ่อแม่มักตัดสินใจแทนนักเรียนเสมอ</p> <p>18. นักเรียนรู้สึกเหมือนอยู่ตัวคนเดียวในโลก</p> <p>19. พ่อแม่เปิดโอกาสให้นักเรียนเที่ยวตามลำดับได้บ้างครั้ง</p> <p>20. พ่อแม่คิดว่านักเรียนรู้ดีไปหมดทุกอย่างแล้ว</p>				

จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ปานกลาง	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
21. นางครรชั้นนักเรียนแกลงทำพิเศษเพื่อให้พ่อแม่ สนใจ				
22. พ่อแม่มักคิดว่าความคิดของตัว เองถูกต้อง ^{เสมอ}				
23. นักเรียนรู้สึกว่าพ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาพูดคุย ^{กับนักเรียน} เสมอ				
24. พ่อแม่มักยอมตาม เหตุผลของนักเรียนทุกครั้ง ^{แม้เหตุผลของนักเรียนจะอ่อน}				
25. พ่อแม่มักตรวจสอบผลการเรียนและบังคับให้ ^{นักเรียนท่องหนังสือ}				
26. พ่อแม่จะให้นักเรียนทำอะไรมักถาม ^{ความเห็น} ของนักเรียนก่อนเสมอ				
27. พ่อแม่เห็นว่านักเรียนเป็นคนไม่มีความ ^{สามารถ}				
28. พ่อแม่ให้นักเรียนทำตามคำสั่งทึ้ง ๆ ที่ไม่มี ^{เหตุผล}				
29. พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนไม่เสมอต้นเสมอปลาย				
30. พ่อแม่ปล่อยให้นักเรียนตัดสินใจเข้าเร่องทุก ^{ทุกเรื่อง}				
31. นักเรียนต้องการคนปลอบใจ และให้ ^{คำปรึกษา}				
32. พ่อแม่ช่วยเหลือนักเรียนทุกอย่าง จนนักเรียน ^{ไม่ต้องทำไรก็ได้}				
34. พ่อแม่มักใช้เวลาว่างคุยกับนักเรียน เสมอ				
35. พ่อแม่เอาใจใส่นักเรียนแบบเรื่องเล็ก ๆ ^{น้อย ๆ ที่ไม่จำเป็น}				

จริงมาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปานกลาง	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
36. เมื่อนักเรียนมีเรื่องยุ่งยากใจ จะให้พ่อแม่ ทราบและช่วยกันแก้ไข				
37. ถ้านักเรียนแสดงความคิดเห็นพ่อแม่จะว่า นักเรียนเป็นคนอโ懦ต				
38. พ่อแม่ไม่เคยซักถาม เมื่อนักเรียนไปเที่ยว กับ ใครที่ไหน				
39. พ่อแม่ไม่เคยได้ถาม เรื่องการเรียนของ นักเรียนเลย				
40. พ่อแม่เปิดโอกาสให้นักเรียนคบเพื่อนค่างเพศ ให้ความสมควร				
41. พ่อแม่จะให้กำลังใจ เมื่อนักเรียนผิดหวัง และเสียใจ				
42. นักเรียนมีความมั่นใจในคนเอง และกล้า แสดงความเห็นได้ทุกเวลา				
43. พ่อแม่ไม่เคยลงโทษนักเรียน แม้นักเรียน จะไม่ทำตามคำสั่ง				
44. เมื่อนักเรียนจะทำลายของเล่นก็สามารถ ทำได้ตามใจชอบ				
45. พ่อแม่เคยขอให้นักเรียนช่วยออกความคิดเห็น ในการทำงานบางอย่าง				

"ข้อขอบคุณในความร่วมมือของนักเรียน"

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

โรงเรียนเมืองพัทยา ๘

ผู้บันทึก

จำนวนนักเรียนที่ถูกสังเกต..... คน

จากเวลา..... ถึง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

นักเรียนชาย เลขที่..... (ใช้เป็นรายบุคคล)

วันที่...../...../2530

เกิดพฤติกรรมใช้เครื่องหมาย

ไม่เกิดพฤติกรรมใช้เครื่องหมาย

พฤติกรรม	ครั้งที่						
- ความรับผิดชอบต่อคนเองและสังคม							
ความรับผิดชอบต่อคนเอง							
- ความมีระเบียบวินัยในตนเอง							
(เข้าแวรเช้า) 1. แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ							
(เข้าแวรเช้า) 2. มาโรงเรียนทันสัญญาณเข้าแวร							
	ครั้งที่ 2						
(เข้าแวรเช้า) 3. นักเรียนยืนตรง และเงียบเมื่อ							
	อยู่ใน Qaeda						
(เข้าแวรเช้า) 4. นักเรียนร้องเพลงชาติ สวัสดี							
	ร้องเพลงสุคุ์มหาราชา						
(เข้าแวรเช้า) 5. นักเรียนเดินแวรเข้าชั้นเรียน							
	อย่างเงียบสงบ						
(เข้าชั้นเรียน) 6. ลุกจากที่นั่งขอนอนนูญาตครู หัวหน้า							
	(ครูไม่อยู่)						
(ในชั้นเรียน) 7. ขอนอนนูญาตครูก่อนออกนอกชั้นเรียน							
(ในชั้นเรียน) 8. ขณะครูสอนนำหนังสือแบบเรียน							
	ของคนชั้นมาเรียน						

พฤติกรรม	ครั้งที่						
(ในชั้นเรียน) 9. เข้าร่วมกิจกรรมโดยครูไม่ต้องบังคับ							
(เข้าแคล้วเย็น) 10. นักเรียนเงยหน้าเมื่อยื่นหน้า							
(เข้าแคล้วเย็น) 11. นักเรียนเดินแคลกลับบ้านอย่าง เงียบสงบ							
(ในชั้นเรียน) 12. เก็บของใช้ส่วนตัวเรียนของคนให้ เป็นระเบียบ							
(ตอนเช้า) 13. ส่งการบ้านที่โดยครุตามกำหนด							ตรวจผลงาน
(ในชั้นเรียน) 14. แก้ไขเมื่อทำการบ้านผิด หรือไม่ได้ทำ							จากสมุดการบ้าน
(ในชั้นเรียน) 15. รักษาความสะอาดตามเวทีกำหนด							ตรวจผลงาน
(ในชั้นเรียน) 16. ทำความสะอาดใหม่ เมื่อไม่ทำ หรือ [*] ทำไม่สะอาด							ในชั้นเรียน
ความรับผิดชอบต่อสังคม							
(ในชั้นเรียน) 17. หอบของใช้สู่อื่นเมื่อได้รับอนุญาต							
(ในชั้นเรียน) 18. ขณะเรียนไม่รังแกเพื่อน							
(8.00-8.10) 19. เก็บเศษกระดาษบริเวณโรงเรียน							
- ความมีมารยาท							
(ช่วงเช้า) 20. เมื่อพบครูนักเรียนชายค่านับ							
นักเรียนหญิงให้ได้ถูกต้องตาม แบบปฏิบัติ							
(ในชั้นเรียน) 21. ยืน หรือนั่งต่อหน้าผู้อื่นด้วยความ นอบน้อมความแบบปฏิบัติ							
(บริเวณสนาม) 22. ยืนตรง เมื่อໄค์ยินการบรรเลง เพลงชาติ							

พฤติกรรม	ครั้งที่					
(ในชั้นเรียน) 23. การส่งของและรับของโดยย่างสุภาพ ถูกต้องตามแบบปฏิบัติ						
(ในชั้นเรียน) 24. แสดงกิริยา ว่าจา ด้วยความสุภาพ						
(โรงอาหาร) 25. เข้าแวร์ช้อปอาหารตามลำดับผู้มา ก่อนหลัง						
(โรงอาหาร) 26. รับประทานอาหารอย่างสุภาพ						
(ในชั้นเรียน) 27. ยอมรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น ด้วยกิริยาวาจาสุภาพ						

ศูนย์วิทยบริการ
วุฒิลังกรณ์มหาวิทยาลัย

อุปนิษัท
กิจกรรมการเรียนรู้

ศูนย์วิทยบริการ
อุปนิษัท
กิจกรรมการเรียนรู้

การสังเกต

การสังเกตเป็นการค้นหาข้อความจริง พฤติกรรมของบุคคลที่เกิดขึ้นในทันทีทันใด โดยอาจเลือกศึกษาจากพฤติกรรมที่บุคคลเหล่านั้นแสดงออกอยู่บ่อยจนเป็นปกติวิสัย หรืออาจแสดงออกเป็นกรณีเช่นก็ได้ โดยอาศัยประสานเสียงพัสดุทั้งหลายของผู้สังเกตโดยตรง มิได้อาศัยเครื่องมือหรือเทคนิคอื่น ๆ มากนัก ฉะนั้นการสังเกตจึงจำเป็นค่อนข้างหรือข้อกำหนดบางประการสำหรับการสังเกตแต่ละครั้งของผู้สังเกต ซึ่งได้แก่ ความตั้งใจ (attention) ความว่องไวในการใช้ประสานเสียง (sensation) และความว่องไวในการรับรู้หรือสืบความหมาย (perception) ในมีอาการผิดปกติต่าง ๆ เช่น ง่วงหรือปวดศีรษะ

ข้อแนะนำบางประการในการสังเกตสำหรับงานวิจัย

1. วางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะสังเกตอะไร โดยการสังเกตพฤติกรรมใด ๆ ก็ตาม ต้องมีจุดมุ่งหมายที่จะสังเกตที่แน่นอน หรือเป็นเรื่องที่เฉพาะเจาะจงและแคบที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อจะได้มุ่งสังเกตพฤติกรรมนั้น ๆ โดยเฉพาะขอบเขตของการศึกษาต้องไม่กว้างจนเกินไปและต้องนิยามหรือกำหนดลักษณะที่ต้องการให้แจ่มชัด การสังเกตนั้นขึ้นอยู่กับความว่องไวของประสานเสียงพัสดุ ฉะนั้นเพื่อผลของการสังเกตนั้นได้ผลที่แน่นอนแม่นยำและเชื่อถือได้ต้องขึ้น จึงจำเป็นต้องจำกัดขอบเขตของการสังเกตให้แคบเข้า โดยอาจเลือกการสังเกตเพียงบางพฤติกรรมเท่านั้นและจะต้องนิยามหรือกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการสังเกตให้ชัดเจนที่สุดเท่าที่จะทำได้

2. เพื่อให้การสังเกตเป็นไปอย่างมีระบบ ถ้ามีเครื่องมือประกอบการสังเกต เช่น แบบฟาร์มันท์ที่ทำการสังเกต ซึ่งอาจจะใช้ระบบบรรทัดได้ แต่ต้องง่ายต่อการจดบันทึกซึ่งพฤติกรรมนั้น ต้องง่ายต่อการสังเกตและพฤติกรรมนั้นมีความจำเป็นที่ต้องสังเกต

3. การสังเกตนั้นจะต้องกระทำโดยผู้รู้ ผู้ชำนาญซึ่งมีความเข้าใจหรือได้รับการฝึกฝนมาสำหรับการสังเกตในเรื่องนี้โดยเฉพาะ ทั้งนี้เพื่อให้ข้อมูลต่าง ๆ นั้นสามารถกล่าวได้ว่า เป็นสิ่งที่มีความตรง และมีความเที่ยงสูงซึ่งผู้วิจัยต้องสนใจ ในเรื่องราวที่จะสังเกตอย่างจริงจัง

4. ระวังความผิดพลาดคาดคะเนที่เกิดการเลือกเวลาสังเกต (Sampling error) นั่นคือ ถ้าการสังเกตกระทำในช่วงเวลาหนึ่ง การที่สรุปผลให้คลุมไปถึงช่วงเวลาอื่น ๆ ด้วย ต้องระวังเป็นอย่างมาก ถ้าจะให้ตัวการสังเกตชี้หลาย ๆ ครั้งในเวลาต่างกัน

5. วิธีการสังเกตและวิธีการบันทึกข้อมูลนั้นจะต้องมีระบบแน่นอน ไม่เลื่อนลอยหรือปล่อยให้ขึ้นอยู่กับโอกาส (chance) ซึ่งในการบันทึกหรือการสังเกตนั้นต้องมีเกณฑ์ที่แน่นอนว่าจะสังเกตพฤติกรรมนั้น ๆ ในช่วงระยะเวลาใด หรือใช้แบบการบันทึกใด นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้รับจากการสังเกตนั้นควรเป็นไปในรูปบริษัทมากกว่าในด้านคุณภาพ ทั้งนี้นักวิจัยต้องการอธิบาย พฤติกรรมของบุคคลในเชิงปริมาณมากกว่าคุณภาพ นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้จากการบันทึกดังกล่าวควรที่จะได้มาจากการบันทึกพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในทันทีทันใด และสามารถเสนอต่อบุคคลอื่นในชนิดที่สามารถสื่อความหมายได้ และพฤติกรรมเหล่านี้ควรเป็นพฤติกรรมที่มีโอกาสจะเป็นไปได้

6. ผู้วิจัยต้องสามารถอธิบาย หรือแสดงความรู้พื้นฐานของเรื่องราว หรือ พฤติกรรมที่ต้องการสังเกต ได้อย่างแจ่มชัด นั่นคือผู้วิจัยต้องมีความรู้ในปัญหาที่วิจัยอย่างถูกต้องและแจ่มชัด

7. เลือกแบบหรือวิธีการที่จะบันทึกผลของการสังเกตตาม เป้าหมายนั้น ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดแบบของการบันทึกพฤติกรรมของมาในเชิงปริมาณ มีจุดนิยมใช้ Sign System และ Category System ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบผสมทั้ง Sign และ Category

8. ข้อมูลที่สังเกตได้สมควร เป็นแบบปริมาณ สามารถวัดได้หรือนับครั้ง หรือบอกเวลาได้ เพื่อจะนำข้อมูลไปแปลความหมายในเชิงเบริญ เทียบค่าไปได้

9. พยายามศึกษาในแนวคิดของเด็ก ในสิ่งที่คุณสังเกตได้มากกว่าที่จะศึกษาความเข้าใจของผู้ใหญ่

10. ถ้าการสังเกตเกี่ยวข้องกับชั้นเรียน ควรจะต้องได้รับความสนับสนุนจากผู้สอนในชั้นเรียนนั้น ๆ

11. พยายามหลีกเลี่ยงการมองเห็นตามที่คนอื่นมองคหังว่าควรจะเป็นและตามความเชียบันกับสิ่งที่เห็นและน่ามา เป็นสิ่งที่ยอมรับ ทำให้ผลลัพธ์จากสิ่งสำคัญในการสังเกต และประการสุดท้ายอย่าเฝ้าสันนิษฐานว่าคนอื่นมีความคิดเห็นในการสังเกตเหมือนเรา และหลีกเลี่ยงการให้คะแนนตี กับคนที่เราชอบหรือดูถูก เพื่อบังคับการให้คะแนนต่ำกับคนที่เราไม่ชอบ เรียกว่า Halo Effect

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือในการสังเกต

เนื่องจากเครื่องมือการสังเกตฉบับนี้ใช้สำหรับพฤติกรรม เชิงจริยธรรมจึงมีขั้นตอนการดำเนินการสร้างดังนี้

1. กำหนดคุณลักษณะทั้ง 3 คือ ความมีระเบียบวินัยในคนเอง ความรับผิดชอบต่อคนเองและสังคม ความมีมารยาท ตามความหมายที่กำหนดในความรู้สำหรับครูในแผนการสอนหมวดจริยศึกษาระดับชั้น ป. 5-6 โดยกำหนดให้เป็นพฤติกรรมที่ง่ายและเหมาะสมต่อการสังเกตในระดับนี้ คำนึงถึงพฤติกรรมที่สำคัญที่เกิดขึ้นในโรงเรียน
2. นำพฤติกรรมที่กำหนดมาเรียงลำดับเพื่อจัดลงในแบบฟอร์มการสังเกตพร้อมทั้งระบุรายละเอียดที่สำคัญลงในแบบสังเกต ตามคำแนะนำของเออร์วิน (Irwin 1980: 51-56)
3. กำหนดคำอธิบายรายละเอียดแต่ละพฤติกรรม เพื่อกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนน

การพัฒนาเครื่องมือ มีดังต่อไปนี้

1. นำแบบสังเกตมาให้ผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องจริยธรรม 7 ท่าน วิเคราะห์ความตรงของจริยธรรม ในแต่ละคุณลักษณะที่กำหนด โดยถือเกณฑ์ความสอดคล้อง ร้อยละ 70
2. นำแบบสังเกตมาปรับปรุงด้านภาษาและลักษณะ ให้ความตรงตามผู้เชี่ยวชาญ ต้องการ ให้เป็นพฤติกรรมที่ง่ายต่อการสังเกตและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
3. นำแบบสังเกตไปทดลองสังเกตนักเรียน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้จริง
4. นำแบบสังเกตที่ปรับปรุงพฤติกรรมที่สังเกตได้จริงไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ศึกษา เพื่อจะหาค่าความสอดคล้องของผู้สังเกต 2 คน จากการทดลองกับ เด็ก 1 คน ในเวลา 3 สัปดาห์ ซึ่งมีค่าความสอดคล้อง 0.91

ความหมายและเกณฑ์ในการให้คะแนนพฤติกรรม เชิงจริยธรรม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรม มี 3 คุณลักษณะ

ความหมาย

- ความมีระเบียบวินัยในคนเอง หมายถึง การปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่โรงเรียน และสังคมกำหนด ได้แก่ การปฏิบัติหน้าที่ของนักเรียนและทำงานครบทั้งหมดที่โรงเรียนของหมาย

- ความรับผิดชอบต่อคนของและสังคม หมายถึง ความรู้สึกสำนึกร่วมกันในจิตใจ สามารถทำหน้าที่ของตนของให้สำเร็จได้ผลดีตามที่ได้รับมอบหมายและต้องรับผลที่เกิดขึ้น ทั้งผิดและชอบในตนของ และผู้อื่น เมื่ออยู่ในโรงเรียน
- ความมีมารยาท หมายถึง การแสดงออกทางกาย วาจา ที่ถือกันดีงาม สุภาพ เรียบร้อย ได้แก่ การแสดงความเคารพ ไหว้ เดิน นั่ง ต่อหน้าผู้ใหญ่ การส่งของ และรับของ เหมาะสมกับสังคมไทย

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พฤติกรรมและ เกษท์ในการพิจารณาให้คะแนน

ความรับผิดชอบต่อตน เอง

- ความมีระเบียบวินัยในตนเอง
(เข้าແຂວເຫຼົ້າ)

1. ແຕ່ງກາຍຢູກຕົ້ອງຄາມຮະ ເມື່ຍນ

เกษท์ในการพิจารณา

ชายครบทุกໆເກສົ່ງ ๙ ຂັ້ນ ໄດ້ ๑ ຄະແນນ

หญิงครบทุกໆເກສົ່ງ ๘ ຂັ້ນ ໄດ້ ๑ ຄະແນນ

ชาย

หญิง

1. สวนເລື່ອຂາວອກເລື່ອເນື້ອງຂາວ ປັກອັກຊຍ່ອມ.ພຍ. ๘ (ດ້ວອັກຊຣໃໝ້ຄຣາຍາງຂອງໂຮງເຮົານ
ປະທັບເທຳນັ້ນ ທ້າມເຂີຍ) ປັກດ້ວຍໄທໝສິນ້າເຈີນ
2. ອົກເລື່ອດ້ານຫ້າຍ ປັກຊື່-ນາມສຸກລຸ ດ້ວຍໄທໝສິນ້າເຈີນເບັນ ດ້ວອັກຊຣິມີ່ແບນທົວກລມຂນາດດ້ວ
ອັກຊຍ່ອງ ๑ ຊ.ນ.
3. ເລື່ອຄອດັ່ງໄນ້ມີລວດລາຍ ໃຊ້ກະຄຸມແບນ
ສິ້າວ ມີກະເປົ້າຕົວານມເນື້ອງຫ້າຍ
๑ ກະເປົ້າ ສວນເລື່ອສອດໃນກາງເກັງ
4. ກາງເກັງຜ້າສຶກກີ ມີຈົບດ້ານຫ້າງ ຫ້າງລະ
๒ ຈົບ ທັນຈົບອອກດ້ານນອກ ຂາສິ້ນເໜືອ
ເຂົ້າ ພັນກລາງລູກສະນົ້າທີ່ເຂົ້າປະນາຍ
๕ ຊ.ນ. ກະເປົ້າດ້ານຫ້າງຄາມແນວ
ຄະເບົ້ນຫ້າງລະ ๑ ກະເປົ້າ ປັກ
ກະເປົ້າໄນ້ເລີຍງ ໄນມີກະເປົ້າຫັ້ງ
ມີຮູ້ອ້ອຍເຂັ້ມຂັດ ๗ ຖຸ ເຮັງທ່າງ
ເທົ່າ ၅ ກັນ
3. ເລື່ອຫ້າວເກລື້ອໄນ້ມີລວດລາຍ ເປັນເລື່ອ
ຄອຫັນໃນດ້ວ(ຄອກະລາສີ) ລຶກພອໄທສົມສີຮະະ
ໄດ້ສະຫຼຸກ ສວນຄລບເຂົ້າໜ້າໃນດ້ວເລື່ອໄນ້
ຮັກຽມ ຮົນຂອນດ້ານລ່າງ ຫ້າງໜ້າຂວາມ
ກະເປົ້າ ມູກຄອດ້ວຍຜ້າສຶກມທໍາ ທ້າຍ
ມູກເງື່ອນກະລາສີ
4. ກະໂປ່ງສຶກມທໍາ ດ້ານໜ້າແລະດ້ານໜັງ
ພັນເປັນກລືນ ຫ້າງລະ ๓ ກລືນ ກະໂປ່ງ
ຍາວຄລຸມທີ່ເຂົ້າ ເມື່ອຍືນຄຽງທ່າງຈາກ
ກິ່ງກລາງສະນົ້າທີ່ເຂົ້າລົງໄປ 10-13 ຊ.ນ.

5. เข็บขัดสีน้ำตาล หัวเข็บขัดเป็นโลหะ สีทองรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าชนิดหัวกลัด มี เข็มกลัด 1 อันใช้เข็บลูกเสือแทนก็ได้ 6. รองเท้า หุ้มส้นชนิดผูกเชือก เป็นหนัง หรือผ้าใบสีน้ำตาลขอบยาง พื้นรองเท้า และหัวรองเท้าเป็นสีน้ำตาล 7. อุชเท้าสีน้ำตาลเรียบ ไม่สันหรือยาวยก เกิน ไป ไม่ใช้ชนิดลูกปุก ห้ามพับอุชเท้า 8. ผม ทรงนักเรียนคัดลั้นเกรียน ตามรูป ศีรษะ ยาวค้านหน้าไม่เกิน 3 ซ.ม. 9. ไม่สวมเครื่องประดับที่มีค่าในโรงเรียน	5. รองเท้าชนิดหุ้มส้น หุ้มปลายเท้า หัวมน หนังสีดำ มีสายรัดหลังเท้า 6. อุชเท้าสีขาวเกลี้ยง ไม่มีลวดลาย กับเนื้อข้อเท้า 7. ผมคัดทรงพวงมาลัย ด้านข้างตัดลั้นเหนือ แนวติ่งๆ ด้านหลังยาวแค่ต้นคอ ให้ผม ด้านข้างและด้านหลังรับกัน 8. ไม่สวมเครื่องประดับในโรงเรียน

วันพุธสุดท้ายแต่งชุด ลูกเสือ-เนตรนารี

2. มา ร.ร. ทันลัญญา เข้าแคล้วครั้งที่ 2
เกณฑ์ นักเรียนมา เข้าแคล้วแล้ว เมื่อลัญญา เข้าแคล้วครั้งที่ 2 ดังขึ้น ได้ 1 คะแนน
3. นักเรียนยืนครองและเงยบ เมื่อยู่ในแคล้ว
เกณฑ์ หลังจากลัญญาครั้งที่ 2 ดังขึ้น นักเรียนอยู่ในท่าครองและเงยบ ได้ 1 คะแนน
4. นักเรียนร้องเพลงชาติ และสวนมนตร์ ร้องเพลงลูกคิมหาราชา
เกณฑ์ นักเรียนเปล่งเสียงอกรมาให้ 1 คะแนน
ยกเว้น นักเรียนอิสลาม ไม่ต้องเปล่งเสียงกล่าวคำสวนมนตร์ แต่ต้องยืน
สองนิ่ง ได้ 1 คะแนน

ถ้าลังเกตในช่วงนั้น

5. นักเรียนเดินเข้าแคล้วชั้นเรียนอย่าง เงยบสงบ
เกณฑ์ นักเรียนเดินเป็นแถวไม่หยอกล้อ หรือคุยระหว่างเดินแคล้ว ได้ 1 คะแนน

6. ลูกจากที่นั่งของอนุญาตครุ หัวหน้า (เมื่อครุไม่อยู่)

เกณฑ์ ปฏิบัติตามพฤติกรรมที่ขอนอนุญาต ให้ 1 คะแนน

ถ้าออกนอกห้องไม่ให้คะแนน เพราะผิดเรื่องที่ขอนอนุญาต

กรณีที่นักเรียนไม่เคยอนุญาตและไม่ลูกจากที่นั่ง ให้ 1 คะแนน

7. ขอนอนุญาตครุก่อนออกนอกรั้วเรียน

เกณฑ์ ถ้าปฏิบัติตามที่ขอนอนุญาตให้ 1 คะแนน

8. ขณะครุสอนนำหนังสือแบบเรียนของคนอื่นมาเรียน

เกณฑ์ ปฏิบัติตามพฤติกรรมดังกล่าวได้ 1 คะแนน

9. เข้ากิจกรรมโดยไม่ต้องมั่งคบ

เกณฑ์ เมื่อครุถามหรือให้ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน ปฏิบัติตามด้วยดี ไม่ต้องให้ครุเรียกและไม่เล่นหยอดกันขณะครุสอน ให้ 1 คะแนน

10. เก็บของใช้บนโต๊ะเรียนของคนให้เป็นระเบียบ

เกณฑ์ เมื่อจัดลิงของบนโต๊ะอย่างเป็นระเบียบ ให้ 1 คะแนน

11. นักเรียนเงยหน้าเมื่อยู่ในแคล

เกณฑ์ ปฏิบัติตามพฤติกรรมดังกล่าวให้ 1 คะแนน

ความรับผิดชอบต่อคนเอง (เพิ่มเติม)

12. นักเรียนเดินแคลกลับบ้านอย่างมีระเบียบ

เกณฑ์ เมื่อนักเรียนเดินแคลวิ่งคุย หรือหยอดกันขณะเดินแคล ให้ 1 คะแนน

13. ส่งการบ้านที่ให้ครุตามกำหนด

เกณฑ์ ตรวจสอบการบ้านของนักเรียนที่เสร็จสมบูรณ์ ส่งตามเวลาที่กำหนดให้ 1 คะแนน (กรณีส่งงานช้า ทำการบ้านไม่เสร็จแต่ส่งงาน ไม่ให้คะแนน)

14. แก้ไขเมื่อทำการบ้านผิดหรือไม่ได้ทำ

เกณฑ์ กรณีที่นักเรียนแก้ไขหรือทำการบ้านใหม่ เสร็จสมบูรณ์ ให้ 1 คะแนน

(สำหรับนักเรียนที่ทำการบ้านเสร็จและยกต้องส่งตามเวลา ให้ 1 คะแนน)

เพราะไม่ต้องแก้ไขส่งงานใหม่)

15. รักษาความสะอาดตามเวรที่กำหนด

เกณฑ์ ตรวจผลงานสปปดาห์ละครึ่ง ตามเวรที่นักเรียนปฏิบัติน้ำที่

1. บริเวณพื้นสะอาด 2. กระดานดำสะอาด

3. ถังขยะไม่มีขยะ 4. โถส้วมสะอาด

พร้อมความ samaชิกที่ทำความสะอาดร่วมกับนักเรียนที่ถูกสังเกตว่านักเรียน
คนนั้นได้ทำความสะอาดหรือไม่ ถ้าเวรสะอาดและนักเรียนได้ปฏิบัติจริง
จากการสังเกตและสอบถามความ samaชิก ให้ 1 คะแนน

16. ทำความสะอาดใหม่เมื่อไม่ทำหรือทำไม่สะอาด

เกณฑ์ ตรวจผลงานใหม่ในเวลาเข้าเรียนตอนบ่าย ถ้าสะอาด ให้ 1 คะแนน

17. หยอดของใช้ผู้อื่น เมื่อได้รับอนุญาต

เกณฑ์ นักเรียนปฏิบัติตามพฤติกรรมดังกล่าว ให้ 1 คะแนน

กรณีที่นักเรียนไม่ยืมของผู้อื่นในช่วงเวลาที่สังเกต ให้ 1 คะแนน

18. ขณะเรียนไม่ร้องแก๊เพื่อน

เกณฑ์ ในห้องเรียนไม่ร้องแก๊เพื่อนในขณะเรียน ให้ 1 คะแนน

19. เก็บเศษกระดาษบริเวณโรงเรียน

เกณฑ์ ช่วงเวลา 8.01-8.05 นักเรียนเก็บเศษกระดาษ ให้ 1 คะแนน

ความมีมาตรฐาน

20. เมื่อพบครู นักเรียนชายคำนับ นักเรียนหญิงไหว้ ได้ถูกต้องตามแบบปฏิบัติ

เกณฑ์ สังเกตจากนักเรียนเคารพ ตอนครูเข้าและออกจากชั้นเรียน รวมทั้ง
ตอนเข้าเมื่อครูพบนักเรียน เมื่อนักเรียนปฏิบัติให้ 1 คะแนน

21. ยืนหรือนั่งต่อหน้าผู้อื่นด้วยความนอบน้อมถูกต้องตามแบบปฏิบัติ

เกณฑ์ นักเรียนยืนตรงหรือนั่งเรียบร้อย ให้ 1 คะแนน

22. ยืนตรง เมื่อได้ยินการบรรเลงเพลงชาติ

เกณฑ์ ปฏิบัติตามพฤติกรรมดังกล่าว ให้ 1 คะแนน

23. การส่งของและการรับของได้อย่างสุภาพถูกต้องตามแบบปฏิบัติ

เกณฑ์ ชายคำนับและหูงิ้งให้ โดยการพูมนือเนื้อชื่อยุ่งหว่างคึ้ว น้ำทัวแม่มืออยู่ปลายจมูก ได้ 1 คะแนน

24. แสดงกิริยา ว่าจา ด้วยความสุภาพ

เกณฑ์ แสดงท่าทางเรียบร้อย นุ่มคำสุภาพ ให้ 1 คะแนน

25. เข้าແຂວ້າຫາหาร โดยจัดลำดับผู้มาก่อนหลัง

เกณฑ์ เรียงตามลำดับมาก่อนหลัง ให้ 1 คะแนน

26. รับประทานอาหารอย่างสุภาพ

เกณฑ์ ไม่พูดคุยหรือรับประทานอาหารเสียงดัง ได้ 1 คะแนน

27. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นค้ายกิริยา ว่าจาสุภาพ

เกณฑ์ เมื่อครุสอนหรือเพื่อนตอบคำถาม หรือพูดแสดงความคิดเห็น ไม่แสดงท่าทาง
หรือพูดแทรกขึ้นมา หรือพูดว่ากล่าวเสียศรีษะเพื่อน

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติย่อชีวิน

นายวันชัย สุมโนจิตราภรณ์ เกิดเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2503 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน เมื่อปีการศึกษา 2525 ได้เข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2528 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนเมืองพัทยา 8 หมู่ 10 ต.หนองปรือ เมืองพัทยา จ.ชลบุรี

ศูนย์วิทยบรพยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย